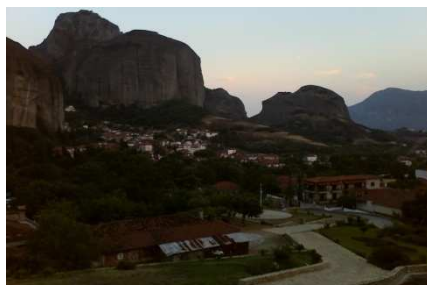

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Balkán 2013 **Srbsko, Makedonie, Řecko a Kosovo**

Meteora

Den t-1

Pátek 14.6.2013, 24°C, km , Třebívlice CZ

Ujeto 0 km

Pomalou se nachýlil čas na letošní dovolenou. Bohužel přípravy poznamenal shon, kvůli letošním povodním. Nejprve jsme na poslední chvíli odvážely všechno, co se dalo, abychom to zachránili. Potom co voda opadla, jsme zase všechno vracely zpět, takže jsem to dodělal na poslední chvíli. Ještě jsem dnes zašel vyměnit peníze a také jsem musel dořešit schválenou pojistku na auto. Nejprve jsem jí zašel uzavřít a pak zaplatit. Potom jsem ještě musel zajet na Winfoto. Nakonec jsem vyzvedl Lauru a Ally u babičky a jeli jsme domů. K večeru jsme pak dobalili a naložili připravené věci, abychom mohli ráno brzo vyrazit na cestu. Zašli jsme si ještě na jedno a cestou domů jsme za vesnicí viděli přistávat vrtulník záchranky. Bohužel se tam soused střetnul s motorkou. No doufám, že to dobře dopadne. Spekulovat o tom kdo, co a jak nemá cenu, to je věc policie.

Den 1

Sobota 15.6.2013, 24°C, km 12 700, 7:30, Třebívlice CZ

Ujeto 798 km

Vstáváme ráno v 7h. Připravujeme zbylé poslední věci. Domlouváme se, se sousedy na kontrole domu a zahrady. Před 9h se vydáváme na cestu. Jedeme na Louny, kde ještě dokoupíme něco k pití a v bankomatu zaplatíme složenky, které přišly na poslední chvíli. Dále jedeme po hlavní silnici na Slaný, kde najíždíme na dálnici. Za chvíli projíždíme okolo Prahy po okruhu a najedeme na D1. Zastavujeme kus za Prahou na první zastávku. Pokračujeme dál na Brno. U Jihlavy zastavujeme, právě se zde stala bouračka a tak je tu pěkný šrumec. Jezdí sanitky, policie a hasiči. Dokonce je tu i ten policejní Pasat. Někdo s osobákem to nacpal čelně do servisního auta obsluhy dálnice. Kompletně rozsekal přívěs s blikající šipkou. Pokračujeme okolo Brna na D2. Zastavujeme zase na pumpě, kde si koupíme dálniční nálepku na Slovensko za 450 Kč na měsíc. Zavoláme ještě rodičům a pak jedem dál. Po chvíli míjíme Slovenské hranice a jedeme na Bratislavu. Tu projedeme po dálnici a jedeme dál na Gyor. Zastavujeme až na hranicích s Maďarskem, kde si za 21e kupujeme elektronickou dálniční nálepku na měsíc. V Maďarsku zastavujeme na parkovišti, kde je nějaký neodbytný Rumun. Nabízí umytí okna. Najíme se a pokračujeme dál na Budapešť. Před Budapeští odbočujeme na M5 směr Szeged. Dochází nám benzín a tak zastavujeme na Shellce a natankujeme plnou nádrž za 18 tis forintů. Cena je 460 forintů za litr, což je v přepočtu asi 40 Kč. Je už dost hodin a tak se vydáváme hledat kemp. Vybereme ten nejbližší v navigaci asi 27km daleko. Jedem nějakými okreskami, které vedou rovně a občas je jen jedna menší zatáčka. Vesnice jsou postaveny pravouhle. Silnice nás dovede k polní rozbité cestě. Dál už asi nic nebude. Tak se otáčíme a jedno místního se ptáme, jestli tu není někde jinde nějaký kemp. Posílá nás do Kesckemetu. Je to zase 30 km nazpět. Dojedeme do města a zase se ptáme. Jeden pán nás posílá na další křižovatce doprava a pak za kolejemi by to mělo být. Bohužel je tu jen supermarket a jinak nic. Jedeme tedy zpět k dálnici a jedeme dál na jih. Koukneme do mapy a kemp je u Kiskunmajsy, který je kousek od dálnice. Sjedeme tam a na kraji

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

města najdeme jeden zavřený kemp. Zastavíme tu holku v autě, které se ptáme na jiný kemp. Po telefonickém hovoru se domlouváme, že máme jet za ní. Dovede nás na okraj města, kde je nalevo nějaké termální jezero a je u něj i kemp. Jdeme se ubytovat cena je za všechny, auto a stan 2900 forintů což je asi 10e. Ubytujeme se, dáme večeři a jdeme spát. Venku je stále teplo asi 25C a přes den vylezla teplota na 30C.

Den 2

Neděle 16.06.2013, 27°C, km 13 498, 7:30, Kiskunmajsa H

Ujeto 605 km

Vsáváme po 7h. Dáváme snídani. Pak pomalu balíme. Venku je pěkně a teplota už teď je 27C. Jdu ještě na recepci vyřídit zbytek papírů a vrátit číslo ze stanu. Vydáváme se na cestu a jedeme po okreskách směrem na Szeged. Před Szegedem najíždíme na dálnici a pokračujeme dál na hranice se Srbskem. Po pár kilometrech přijíždíme na hranice Rozske. Strávíme tu několik minut, než projedeme odbavením a projdeme bez kontroly po tom, co oznámíme, že jsme z Čech. Zastavíme za hranicemi ve směnárně. Od místních se dozvím, že na dálnice na mýta je potřeba vyměnit 25e. Vyměním 30e v kursu 1e za 110 dinárů. Pak jedeme dál, po cestě uděláme ještě několik zastávek. Na jedné z polední uvaříme oběd a najíme se. Jedeme přes Beograd dál na Niš. Vyměníme se a dalších 250km je na Kátě. Po cestě, platíme první mýto před Novým Sadem za 330 dinárů. Druhé mýto u Beogradu za 230 dinárů. Třetí mýto u Niš za 730 dinárů. Poslední mýto je o kus dál za 190. Pod Nišem zastavujeme na jednom polorozbořeném parkovišti s boudou od benzínky. Opět se vyměníme a po pár kilometrech končí dálnice. Doteď to byla jen nudná placka s teplotou okolí 32C a najednou se dostáváme do hor. Dál vede jen dálnice a my míříme na Vranje. Cestou si všímám cedulí nastříkaných na druhé straně ukazatelů na kemp Enigma od 50km. Dojedeme do města a zastavujeme na benzínce, a jdeme se zeptat, kde je ten kemp. Místní tvrdí, že tu je jen Autokemp a ne pro stany. Říkají nám, že tu nic není a další je asi 40km daleko v Makedonii u Skopje. Vracíme se zpět a jedeme podle rady na okraj města, kde by měl být kemp. Najdeme ceduli s ukazatelem na kemp. Jedeme podle nich. A najdeme kemp a zajdeme na recepci. Domluvíme se na ceně 15e. Jsou tu motorkáři ze Zlína. Jdeme se ubytovat naproti nim a pokecáme. V kempu je bazén. Jdeme se koupat do bazénu. Strávíme tu zbytek odpoledne. Pak si jdeme dát večeři a zbytek večera trávíme před stanem se sousedy, bavíme se o cestování a tak podobně. U toho zpracováváme slivku.

Na nádrž ujeto 717km.

Den 3

Pondělí 17.6.2013, 27°C, km 14 103, 7:30, Vranje SCG

Ujeto 377 km

Vstáváme zase po 7h a jdeme dělat snídani. Po snídani začínáme balit. Venku je zatím docela chladno, ale začíná se oteplovat. Sbalíme spacák a na sluníčku mezitím sušíme stan od ranní rosy. Během našeho balení vstávají i sousedé z Moravy. Pomalu vše dobalíme a já s Laurou jdeme zaplatit kemp. Zaplatím bez jakéhokoliv papírování 15e rozloučíme se s majitelem a pak se jdeme rozloučit i se sousedy z Moravy. Jdou nás doprovodit k autu. Po chvíli se vydáváme na cestu. Venku už je teplo a teplota se škrábe na 27C. Zajedeme zpět na hlavní silnici. Na pumpě, kde jsme se včera ptali na kemp, natankujeme plnou nádrž. Cena 6000 dinárů za 40,5l což dělá ujetých 717km. Po natankování jedeme dál po silnici, která je normální dvouprůdovka s častým omezením rychlosti, které stejně nikdo nedodržuje. Po 40 km jsme na hranicích s Makedonií. Cestou je vidět, že většina okolních vesnic a městeček jsou muslimské, protože jim na dálku dominují minarety mešit. Na hraních to nějak trvá, ale po asi 30 minutách se dostaneme k odbavení. Projdeme kontrolou pasů a jsme posláni dál na Makedonskou stranu, kde všechno proběhne docela rychle, a my se vydáváme na Makedonské silnice. Jedeme na Skopje, je to jen kousek a po chvíli jsme tam. Všude jsou výborně značené kempy což, je oproti Maďarsku a Srbsku docela dobrá změna. Projedeme okolo hlavního města a na dálnici zastavujeme u prvního mýta, kde platíme papírovou 5e, protože mince nechtějí a vracejí nám v Makedonských dinárech. Kurz je za 1e 50 dinárů. Cena je 50 dinárů. Jedeme dál po dálnici a u Velesu je druhé mýto za 60 a poslední je pak u Gradska, kde se platí opět 50. Jedeme dál a najednou zahlídnou ceduli s informací o Archeologickém nalezišti. Jmenuje se Stobi, ale přejedu jí. Na dalším sjezdu zastavujeme u pumpy a dáme si zmrzlinu. Je to 13km nazpět a pak dle rady

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

jednoho Makedonce podjedeme dálnici a vracíme se zpět. Zajedeme přímo před vstup a jdeme k bráně. U kasy platíme vstupné 2e za dospělou osobu. Jdeme si prohlédnout naleziště, na kterém se usilovně pracuje. Dominuje mu divadlo a za ním je několik domů, vězení, kasino, velké a malé lázně a několik basilik. Nejzajímavější jsou domy se zachovanými mosaikami. Jsou na nich ornamenty a na jiných jsou zase vyobrazena různá zvířata a nápisy označující dřívější majitele. Projdeme si celé naleziště a pak se pomalu vracíme ke vstupní bráně. Jdeme zpět na parkoviště, kde si v jednom stánku uděláme oběd a dáme si kafe. Okolo 15h se vydáváme zase na další kus cesty. Po chvíli jsme v horách a najednou jedeme úplně jinou krajinou. Hnědé vápencové hory porostlé stromy a křovím. Dojedeme na Řecké hranice. Odbavení je rychlé, po chvíli jsme v Řecku. Jedeme po šestiproudé dálnici na Thesaloniky a pak na Athény. U Athén platíme první mýto za 1,2e a po pár kilometrech zastavujeme u dalšího (Trikala), kde platíme 2,2e. Cesta rychle ubíhá, zastavujeme na poslední zastávku na benzínové pumpě před Katerini. Nakoupíme si vodu a taky mapu. Sedneme si v hale a koukáme do mapy. Plánujeme kam jet a jak to udělat. Do toho se nám vloží vedle sedící Řekové a radí nám kudy jet a tak podobně. Nakonec se rozhodujeme zajet k Litochoro a najít kemp u moře. Poděkujeme a jedeme tedy dle plánu. Zajedeme k moři a podél něj se dáваме na jih. Narazím na první kemp, kde ale nikdo není a majitel tvrdí, že je ještě zima. Posílá nás dál asi 1,5km. Kemp najdeme snadno a po registraci se jdeme ubytovat za 17,5e. Jsme hned pod horou Olymp, kterou se rozhodujeme v příštích dnech zdolat. Zajedeme najít nějaké místo a postavíme stan. Hodíme na sebe plavky a jdeme s holkama k moři. To je radost. Pláže tu jsou z drobných kamínků, a tak jsou jak krtci. No to známe z domova. Lítají do vody a ven. Pobudeme a nakonec jdeme zpět ke stanu. Dáme sprchu, uvaříme večeři a dáme holky spát. My ještě pokecáme se sousedy karavanisty z Brna. Jinak trávíme večer u stanu a kafe.

Cestou bylo 37C a tady je 32C.

Den 4

Úterý 18.6.2013, 33°C, km 14 480, 7:30, Leptokaria GR

Ujeto 41 km

Dnes vstáváme opět po 7h. Holky dnes měly nějakou mrskací noc. Pořád se převalovaly jedna přes druhou a tak podobně. No nejspíš to asi bude tím, že už je v noci docela pěkné teplo. Dnes se sousedy diskutujeme, o tom jak se dá nejlépe jít na Olymp. Později se vydáváme na pláž k moři. Holky se permanentně koupou, i když je na mé poměry o něco chladnější voda, než jsme zvyklí. Strávíme u moře celé dopoledne a ve 12h se vydáváme nazpět. Dáme si oběd a všichni si dopřáváme polední siestu. Okolo 15h se vydáváme zase k vodě, kde trávíme odpoledne. Od moře se vracíme v podvečer. Laura je permanentně ve vodě a Ally se zase rochní v písku s kamínky. Jdeme zpět do kempu a pokecáme s majitelem restaurace a Slovinkou s malým klukem. Zajdeme se podívat do kempového mini marketu. Bohužel, ale nic moc v něm nemají. Rozhodujeme se jet se podívat po okolí a najít nějaký místní supermarket. Jedeme směrem na jih, ale vůbec nic nenajdeme. Nakonec za jedním menším městečkem špatně odbočíme a najedeme k mýtu na dálnici. Bohužel zpět už to nejde a tak musíme zaplatit 1,8e za asi 6km dálnice. Mimochodem asi nejdražší kus dálnice v mém životě. Jedeme po dálnici a hned vedle ní zahlédneme Lidl. Musíme jet až na sjezd u Litochora. Zajedeme do městečka, které je výchozím bodem pro cestu na Olymp. Je tu několik restaurací a obchodů s trečkami pro turisty. Není tu nic, co my právě potřebujeme. Projedeme si několik klasických Řeckých uliček tak pro jedno auto. Po projetí města se vydáváme zpět. Vyjedeme na křižovatce přímo před kempem. Dáváme si druhé kolečko směrem na jih. Tentokrát, ale jedeme po hlavní silnici hned vedle dálnice. Najednou cesta končí a jsou tu jen cedule jednosměrka a zákaz vjezdu. Uprostřed silnice jsou betonové zátarasy. Napravo od nich je vyježděná cesta a tak to bereme také po ní. Po asi 200m se dostáváme zase na silnici a jedeme dál podle kolejí. Ptáme se jednoho místního pána na cestu. S písknutím ukazuje správný směr a tak pokračujeme. Zhlédneme místní s taškami z Lidlu, což nás ubezpečí, že jedeme správným směrem. Po chvíli už vidíme logo obchodu a tak k němu zajiždíme. Jdeme koupit nějaké zásoby. Potom se ještě jednou menší zkratkou okolo moře vracíme na hlavní silnici, po které jsme jeli poprvé. Během chvíle jsme zpět v kempu a jdeme si udělat něco k večeři. Večer se pomalu ochlazuje z 33C a tak trávíme zbytek dne u stanu, zatímco holky dělají ve stanu pěkný bengál. Po tom co konečně usnou, si dáme víno a užíváme se teplý Řecký večer. O něco později se zastaví čeští karavanisté a pozvou nás k sobě na posezení. Mluvíme o cestování až do 2h do rána.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Den 5

Středa 19.6.2013, 32°C, km 14 521, 7:30, Leptokaria G R

Ujeto 62 km

Ráno se budí Laura s tím, že jí bolí ucho. Začínám si myslet, že už je to taková naše klasika. Prostě na každé dovolené něco. Kdyby se nic nedělo, tak by to asi byla moc velká nuda. Vstáváme před 7h a venku je už zase pěkné teplo. Laura se nám pozvrací, a pak ještě na chvíli usne. Když se probudí, je jí o poznání lépe. Zvažujeme, jestli se dnes vydat na Olymp anebo si dát jen takový odpočinkový den v kempu. No Laura už vypadá dobře a tak se rozhodujeme vyrazit. Jedeme z kempu, do městečka Litochoro, ve kterém odbočujeme podle hnědých cedulí na Olympos. Cestou vidíme uprostřed silnice želvu na zádech. Zastavujeme a provádíme záchrannou akci. Po pár kilometrech se silnice prudce zvedá do kopce a je to samá ostrá zatáčka. Je tu také budka, kde si nás zaregistrují (jako odkud jsme, kolik nás je a kolik dětí). Pak jedeme asi 10km na konec silnice, kde je národní park a jediný restaurant. U toho parkujeme a dál už se musí jen pěšky. Bereme potřebné vybavení pro trek a vydáváme se na cestu. Cesty odtud vedou dvě jedna je kratší E4 a delší E. Přejdeme po mostě okolo malého vodopádu a pak pokračujeme do lesa. Nejprve je hustý a tmavý. Cesta pozvolna stoupá a potkáváme tu muly vozící zboží do chaty SpiliosAgapitos. Pak se jde dál po cestě, která je čím dál tím více kamenitá a jsou na ní z kulatin udělané schody. Les pomalu řídne a cesta je čím dál tím více strmější. Holky to postupně vzdávají a neseme je také čím dál častěji. Nechceme je moc vyčerpávat obzvláště po tom ranním Lauřiným kousku. Dojdeme k místu, kde je odpočívadlo s dvěma lavičkami. Chvilí si tu odpočineme a holky od Bělorusů dostanou preclíky. Pak jdeme dál, dostáváme mimo les a slunce tu pěkně pere. Tento kus cesty už je pořádně strmý a tak ujdeme kousek pod chatu, kde se už cesta narovná. Ostatní turisté říkají, že je cesta ještě dost dlouhá, ale ne už tak prudká. Odsud je pěkný výhled na vrcholky Olympu. Tak toto místo volíme jako náš konečný bod a vracíme se zpět. Na odpočívadle si uděláme pauzu na oběd a pak už dojdeme zpět na parkoviště k autu. Zajdeme se do restaurace na Frappe a já dopisuji na terase deník. Chvilí tu pobudeme, protože není kam spěchat. Cestou se ještě zastavíme v jednom klášteře o kousek níž. Z jedné strany je polorozbořený a probíhají tu opravy. Jsme vpuštěni dovnitř jedním mnichem a můžeme si všechno prohlédnout. Nejzajímavější je oltář, který je pravoslavný. Před ním visí obrovský lustr a okolo na zdech jsou rozvěšené ikony. Jdeme zpět k autu. Vracím stejnou cestou zpět do kempu.

Den 6

Čtvrtek 20.6.2013, 33°C, km 14 583, 7:30, Leptokari a GR

Ujeto 0 km

Dnes vstáváme zase okolo 7h. Plánujeme dnešní den zůstat s holkama u moře. Dopoledne zajedu do krámu pro něco k jídlu. Po návratu si uděláme snídani a pak jdeme k moři. Usadíme se hned nalevo od schodů, které vedou k moři, na lehátkách. Holky se koupou se sousedy a s námi. V poledne jdeme zpět do kempu, kde si dáme oběd. Sousedé pomalu balí a po rozloučení odjíždějí z kempu. Jedni jedou už domu a chtějí dnes dojet na hranice s Makedonií. Druzí jedou ještě k horské chatě v národním parku pod Olympem. Potom pojedou ještě do Meteory. Tam chceme jet zítra také. Doporučili mi horský kemp na konci vesnice, kde budou i oni. Jsem tedy zvědavý, jestli ho nějak najdeme. Když se Ally vyspí tak jdeme zase k vodě, kde trávíme zbytek odpoledne. Od vody se vracíme ke stanu. Dáme si večeři a pak si hrajeme u stanu. Zajdu zaplatit za kemp. Cena je 22e za jeden den. Dostáváme 20% slevu a tak to vychází na 17,6e. Za čtyři dny tedy platíme něco málo přes 70e. Vedle nás se ubytoval kluk na motorce z Anglie. Tak spolu hodíme řeč o motorkách a cestování. Jede na BMW okolo Evropy. Byl ještě v Maroku a teď se chystá do Turecka a pak zpět do Bulharska. Povídáme se o cestování v Maroku na motorce, je to totiž takový můj plán. Večer trávíme u stanu s vínkem a relaxujeme. Ještě teď je venku 28C. Poekáme s Chrisem motorkářem o cestování. Dovím se nějaké tipy o Maroku a na oplátku mu zase doporučím já ty své v Turecku, kam se odsud chystá.

Den 7

Pátek 21.6.2013, 34°C, km 14 583, 7:30, Leptokaria GR

Ujeto 193 km

Vstáváme před 7h. Káťa s Ally jdou na procházku okolo moře. My s Laurou začínáme balit věci ze stanu, jako jsou spacáky a karimatky. Nakonec sbalíme i stan a všechno naložíme do kufru auta. V 8h

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

zajedeme ještě do supermarketu pro něco k jídlu. Také se rozloučíme s Chrisem. Uděláme si ještě společný foto. Po návratu ze supermarketu si dáme snídani a potom douklidíme zbytek věcí a jdeme na dopoledne k moři. Vracíme se ve 12h na oběd. Douklidíme věci a vydáváme se na cestu. Opouštíme kemp a jedeme zpět na Katerini po pobřežní silnici vedle dálnice. Teplota je 32C. Dojedeme do centra a navigace nás táhne samotným centrem města. Jsou tu úzké uličky s klasickým chaotickým provozem typickým pro Řecko. Jak Káťa prohlásila, "...tady si dělá každý, co chce.". Najíždíme na silnici číslo 13, kterou mi doporučil Chris. Já mu zase doporučil zajet se podívat pod Olymp. Silnice po pár kilometrech začne stoupat do hor a během chvíle jsme okolo 500 m.n.m.. Vyjede se na náhorní plošinu přes paso ve výšce 1050 m.n.m. Silnice vede pokaždé přes malé paso a pak dolů na další plošinu první je ve výšce 900 m, další pak 450 a ještě několik dalších okolo 800m. Přes vyprahlé plošiny silnice vede naprosto rovně a mizí skoro až na horizontu. Dělam nějaké foto. Teplota je tu okolo 34C. Dojedeme do města Elassona. Napojujeme se na silnici číslo 26 směrem na Deskati a pak dále na Kalampaku. Silnice je s pěkným povrchem s minimem děr, takže se jede pěkně a rychle. Uděláme si jednu zastávku a nakonec sjíždíme k silnici číslo 15 vedoucí od Ioaniny. Dojedeme poslední část cesty do Meteory. U silnice si ještě kupujeme skoro 8kg velkého melouna za 4e. Pak dojedeme do Meteory, kterou projedeme směrem na Kastraki. Na začátku vesnice najdeme kemp, ale je dost velký a za ubytování chtějí 22e a jsou ochotni zlevnit na 20e. Bohužel to, ale není ten kemp, který nám doporučovali karavanisté z kempu. Majitelka tvrdí, že už tu jiný kemp není. Nakonec po chvíli diskusí přizná, že na konci vesnice je ještě jeden. Tak jedem tam. A je to přesně podle popisu na konci vesnice na pravé straně s bazénem a na skále za ním je vidět jeskyně s tibetskými vlaječkami. Jdeme se ubytovat a domluvíme se na 18e. Postavíme stan a mezitím se vrátí kolegové. Jdeme se podívat k bazénu a povídáme si. Po večeři zajdeme do restaurace, kde chci dopsat deník, ale nakonec celý večer prokecáme. Majitel je nějaký nevrlý a tak to balím a jdu spát. Dopsání deníku, nechám na ráno.

Den 8

Sobota 22.6.2013, 32°C, km 14 776, 7:30, Meteora G R

Ujeto 9 km

Dnes vsáváme po 7h. V noci bylo trochu chladněji oproti předchozím dnům. Vstáváme, děláme snídani a já dopisuji deník. Jsme hotovi okolo 8:30h. Pozdravíme se ještě se sousedy. Dnes odjíždějí, prý okolo 11h a jednou na loď do Igoumenitsy. My jdeme před hotel a čekáme na linkový autobus jezdící na Meteoru. Samozřejmě, že Laura potřebuje na záchod v ten nejlepší okamžik a autobus nám ujede. Rozhodují se tedy pro stopování. Zastaví nám hned první auto. Je to dělník pracující a jednom z klášterů. Zajedeme pod nejnižší z nich, kde končí a jde pracovat. Pracují prý na zahradách. Tak se loučíme a my jdeme dál na nedalekou vyhlídku, kde uděláme několik fotek a kocháme se pohledem na okolní skály a kláštery na jejich vrcholcích. Pak jdeme dál a zastavujeme se na parkovišti, kde je skupina Japonských turistů. Holky mají hned spoustu fotek jedoucích do Japonska. Neseženeme odvoz k horním dvěma klášterům, tak se rozhodujeme pro pěší turu. Původně jsme měli jen v plánu trek směrem dolů. Cesta nám netrvá ani tak dlouho a dokonce Laura ujede celou cestu po svých a dokonce i Ally ušla převážnou část sama. Zastavíme se na vyhlídce před klášterem Varlaam. Je odsud pěkný výhled na spodní klášter, od kterého jdeme pěšky a na silnici vedoucí z Kastraki. Pak se vracíme před vchod na parkoviště u kláštera Varlaam. Jdeme dovnitř, Projdeme přes most a pak po schodech stoupáme ke vstupním dveřím. Platí se tu za dospělé osobu 3e. Procházíme museum, kapli, která je pěkně vyzdobena. Jsou zde ikony a malby pravoslavných svatých. Všechno je v tmavých barvách a tak je celá kaple taková ponurá. Uprostřed je zavěšený velký lustr se svíčkami a dalšími ikonami. Pak je tu i několik dalších místností, které sloužily mnichům v každodenním životě. Jsou tu i místnosti, kde zpracovávali víno a je tu obrovský sud. Nezbytné prodejny se suvenýry tu také nechybí. Po prohlídce opouštíme klášter a jdeme ven, kde se posadíme u parkoviště v jednom menším parku a dáme si něco k obědu. Po obědě a přestávce jdeme zkratkou k největšímu z klášteru MegaMeteora. Jdeme rovnou dovnitř a na parkovišti u hlídače ještě zjišťujeme, kudy se dá jít dolů zpět do Kastraki mimo silnici. Ukazuje nám cestu vedoucí před tunelem doleva. Pak projdeme tunelem a potkáme několik umírajících ruských turistů. Vystoupíme po schodech až ke vstupu, kde je to stejné s kasou jako u kláštera Varlaam. I vstupné je stejné. Klášter je o něco větší a je tu větší labyrint chodeb. Jinak je to vesměs stejné. Zajímává je kuchyň a několik místností, ve kterých jsou vystavené různé předměty a nástroje, které mniši používali. Pak je tu několik muzeí, kde jsou vystavené obrazy s vládci Řecka. Výstava válek a válečných uniforem. Také tu jsou vystaveny staré ikony a staré knihy.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Je to zajímavé včetně vyhlídek na okolní skály a kláštery. Pak opouštíme klášter a jdeme stejnou cestou po schodech k tunelu. Za tunelem se dáváme cestou, kterou nám doporučil hlídač. Podle mě je to stezka, kterou dříve používali mniši. Cesta je nejdříve nic moc a trochu náročná. Pak se k ní připojuje cesta od kláštera Varlaam a už je docela pěkná a místy i vydlážděná. Sejdeme asi během hodiny k silnici vedoucí z Kastraki. Dáváme se stezkou na druhé straně a míříme do vesnice. Cesta vede někam do středu, nejspíš asi k tomu prvnímu kempu, kde jsme včera zastavili. My se vydáváme spíše intuitivně doprava k vyschlému potoku. Přejdeme na druhou stranu a okolo jednoho domu vylezeme na silnici a po ní dojdeme do asi 100m vzdáleného kempu. Jdeme si dát oběd a odpočíváme u stanu. Později jdeme k bazénu. Na chvíli se zatahuje, ale teplo je stejně. Po návratu od bazénu jedeme s Laurou do města, kde chceme najít nějaký obchod. Nakonec koupíme v předraženém malém obchodě chleba a jedeme ještě najít benzínovou pumpu. Centrum je zavřené a dopravu řídí policie. Při objíždění narazíme na zastrčený Carefour. Nakoupíme vše, co chceme a najdeme i benzínku, kde natankujeme plnou nádrž za 74e (což cca 43l po 1,7e 14 780km). Pak se vracíme zpět do kempu. Děláme si večeři a kousek za kempem ve vesnici probíhají nějaké oslavy. Později se tam zajdu podívat, ale už jen na hřišti u školy hrají děti fotbal. Zajdu ještě na náměstí a vyfotím si obelisk mezi skalami, který jsem kdysi viděl z druhé strany z jiného kempu. Cestou zpět je z jednoho místa vidět pěkný západ slunce tak udělám taky ještě nějaké to foto. Po návratu do kempu už jen relaxujeme u stanu.

Den 9

Neděle 23.6.2013, 33°C, km 14 785, 7:30, Meteora GR

Ujeto 194 km

Vstáváme po 7h a jdeme s holkama na procházku do města. No spíš se vydáváme do nějakého obchodu, abychom koupili chleba. Obchod, který jsem včera večer zahlédl má zavřeno a tak hledáme jiný. Na hlavní ulici jsme se v jednom zeptali a paní nás posílá asi 200m směrem, ze kterého jsme přišli. Za další zatáčkou už vidíme pekárnu. Jdeme dovnitř a koupíme dva chleby a k tomu ještě sladké pečivo. Ally se hrozně líbí kolečka s náplní, tak jim je paní majitelka dá do ruky. Vracíme se zpět do kempu. Káťa už má zabaleno, tak dobalíme zbytek, holky ještě blbnou na kolotoči a houpačkách. O něco později se vydáváme na cestu. V jednom obchodě koupím známky a pošleme pohledy. Koupím Lauře malou vázičku jakožto předmět uznání za včerejší výstup. Pak jedem dál směrem na Trikalu. Tu projedeme centrem a jedeme dál na Karditsu. Venku je 34C a jede se po placce, kde je jen občas nějaká zatáčka. Za Karditsou začne prudké stoupání do hor. Je tu skvělá silnice se spoustou skvělých zatáček. Pohybujeme se okolo 600 m.n.m. Zastavujeme za jedním pasem na oběd. Je tu nádherný výhled na okolní horu a silnici vlnící se mezi nimi. Po obědě nasedneme a jedeme dál. Zastavujeme nad Rentinou u jedné křižovatky, kde je vystavená starší stíhačka a je tady i nějaký řecký pomník. Vidíme ukazatele na klášter 6km daleko. Rozhodneme se jet na něj podívat. Cesta k němu je velice zajímavá. Vede prudce dolů do údolí o asi 500m niž a na druhé straně zase prudce stoupá do stejné výšky. Cestou na silnici jsou napadané kameny a vyplavená hlína. Klášter je bohužel zavřený a tak si ho obejdeme z venku dokola. Tak jedeme zase dál a podle mapy by to mělo jít projet i po nějakých bílých silnicích dál tímto směrem. Rozhodujeme se to zkusit. Po chvíli jsou na silnici docela slušné závaly a po další chvíli mizí i asfalt. Zanedlouho se vyježděná cesta mění v tankodrom, který nejsme schopni s Hondou zdolat. Hrozí tu urváním předního nárazníku. Musíme se otočit, i když navigace hlásí, že by to mělo být k další silnici 550m. Vracíme se zpět a potkáváme stádo koz. Projedeme vesnicí Rentina s úzkými uličkami. Cesta vede přímo přes náměstí, kde jsme s Hondou opravdu za raritku. Myslím, že nás nikdo nepřehlédl. Vyjedeme zase na křižovatce u letadla. Vydáváme se v původním směru dál. Mělo by to být ještě 50km, ale holky začínají vymýšlet psí kusy a tak víc stojíme, než jedeme. Na jednom místě sklízíme horské jahody. Pořád čůráme anebo kakáme. Nakonec to rozsekne Laura tím, že jí je blbě od žaludku. No z těch tisíců zatáček se to zdá být i pochopitelné. Nakonec sjedeme nádhernými serpentiniami dolů k tunelu, kde najedeme na hlavní silnici vedoucí z Lamie do Prevezy. Zajedeme podle ukazatelů do Karpenisi, kde hledáme nějaké ubytování. Jeden Rumun nás pošle ke svému kamarádovi do MegaChoria, který by měl mít kemp u silnice na levé straně se jménem Natura. Najdeme ho po 10km, ale je zavřeno. Tak zajedeme do Mikro Choria, kde se ptáme na ubytování v penziónech. Najdeme jedno za 30e a kluk se semnou zajede, podívat na místo u řeky kde se dá volně kempovat. Je to za vesnicí Gavros za sádkami pro

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

ryby. No moc se mi to nelíbí a nejsem na kempování na divoko zvyklý. Nehledě, že tu byl před chvílí liják s kroupami a rozvodněná řeka vedle se mi moc nezdá. Je tu všude samé bahno. Rozhodujeme se vydat někam jinam. Zkusíme se podívat ještě na druhou stranu do MegaChoria. Vyjedeme do vesnice. Všude se valí voda a leží omláčené listy za stromů. Zastavujeme u jedné restaurace a pán nám ukazuje na plac vedle hřiště na basket. Prý si tam můžeme postavit stan a auto nechat u jejich Taverny. Vypadá to docela pěkně až na to že plac je spíš močál. Jedeme do centra, kde parkují. Obejdu několik penzióňů a jsem na ceně 30e. Pak se jdu zeptat pána do krámků, který prodává sušené bylinky a koření. Někam volá, a prý mám, počkat 3 min. Chvilí si povídáme, jak to jen neznalost místního jazyka dovolí. Ukazuje mi důlky v autech po kroupách. No ještě, že jsme sem nedorazili dříve. Přijede paní v autě a mám jet za ní. Tak jedeme. Na kraj vesnice a dáváme se druhou cestou nahoru. Po asi 100m odbočujeme doleva k domu, který je shodou okolností přímo nad tím basketbalovým hřištěm. Uklízejí po lijáku a okolo udírny se ještě povalují 3cm velké kroupy. Paní mi ukazuje pokoj a dcera nám dělá tlumočnicka. Chce 40e, ale nakonec se domlouváme na 25e. Připraví nám pokoj a my si zatím uděláme něco k večeři v kuchyni. Říkám jí ať si s námi nedělá starosti, že všechno máme, jen potřebujeme pokoj. Pak jí pomáhám ještě vytlačit auto, které má jedno kolo nad zemí. Po jídle dáme sprchu a holky spát. Z terasy před pokojem je pěkný výhled na údolí s řekou a okolní vesnice.

Den 10

Pondělí 24.6.2013, 16°C až 39°C, km 14 979, 7:30, MegaC horio GR

Ujeto 227 km

Dnes vstáváme v 7.30h. Venku je zima 16°C a v údolí pod námi se valí mlha. Pomalu se balíme a jdeme do kuchyně udělat snídani. S námi tam jsou i rodiče majitelů, kteří si vaří snídani na malém kempinkovém vaříči. Pokecáme a po snídani balíme zbytek věcí a vydáváme se na cestu. Sjedeme dolů na hlavní silnici a zajedeme do vesnice Gavros. Podle mapy by tu měl být starý kamenný most a mlýn. Zastavujeme u jednoho obchodu se suvenýry a ptáme se majitele, jestli neví kde je most. Ukazuje nám most asi 20m nalevo od nás. To je teda klika zastavili jsme přímo u něj. Majitel nám ukazuje stánek a nalívá nám Rakii. Pak jdeme k mostu, ale ze shora není nic vidět, tak hledáme nějakou cestu dolů k řece, odkud by se dala udělat nějaká fotka. Nakonec něco vyfotíme a jdeme ještě kousek dál. Najdeme jen nějakou kamennou stavbu, ale ta nemá s mlýnem nic společného. Silnice vede do nějaké vesnice a tak se vracíme zpět k autu. Ještě chvíli pokecáme s majitelem krámků. Jedem zase zpět na Karpenisi, kde hledáme silnici na Stenomou. Je to docela problém najít, ale nakonec se to povede s navigací. Silnice stoupá prudkými serpentinami až na paso ve výšce 1500 m.n.m.. Pak zase prudce klesá a během 7km klesneme na 600 m.n.m.. Projedeme vesnicí a zastavujeme za mostem vedoucí přes malou řeku. Ptám se nějakých lidí, co právě přijeli, kde je údolí Stenomatiotiko. Ukazují, že je to okolo řeky. Jdeme po cestě dolů a po chvíli se dostáváme do lesa. Je teplo a tak je to pěkná procházka. Po chvíli dojdeme ke starému mostu, uděláme si foto a holky si hrají na písku před mostem. Jsou tu i nějaké domečky. Je vidět, že si sem chodí hrát místní děti z vesnice. Pak jdeme dál a po cestě teče voda. Občas musíme brodit, anebo skákat po kamenech. Za chvíli jsme i starého mlýna, který je na druhé straně. Řeka není moc široká, ale je docela hluboká se silným proudem, tak to nebudeme dráždit a uděláme foto z druhé strany. Pak holky letí Ally zakopne a spadne na zem. To je ještě dobrý, jenže Laura zakopne o ní a spadne jí přímo na hlavu. Ally se praští pusou o zem a vypukne řev. Tak je obě zvednu a všechno vypadá bez problémů, ani nejsou nikde odřený. Po chvíli zjišťuji, že Ally teče krev z pusy. Umyjeme to a zastavíme. Vracíme se zpět k autu, kde uděláme kontrolu. Zjišťuji, že si utrhla uzdičku u řezáků nahoře. Naštěstí není nic rozseklého, takže se s tím stejně nedá nic moc dělat. Jedeme zpět do Karpenisi, kde se zastavujeme v nemocnici na pohotovosti. Domluví se, se sestrou a přinesu Ally z auta. Jdeme na sál, kde se na ní s doktorem podívají a potvrdí mi, co jsem si myslel. Dostaneme tampóny na zastavení krvácení a nějaké instrukce co se jídla týče. Nic za to nechtějí. Tak se loučíme a jdeme zpět do auta. Pak jedeme dál. Jedeme na Lamiu po silnici E952, která je samá serpentina a nakonec klesáme z asi 1300 m až na 50 m.n.m.. Zastavujeme se v jedné vesnici na kafe a holky si dají zmrzlinu dle instrukcí doktora. Teplota stoupá na 32°C. Dostaneme se na nížinu okolo Lamie a je tu teplota sahající zatím k rekordním 39°C, které jsem zatím v Hondě za jízdy naměřil. Objedeme Lamii okolo vesničkami a stoupáme do hor na druhé straně. Vedle vede silnice E75 a napojujeme se na ní na prvním pasu. Je široká a tak se jede o dost rychleji. Potom klesáme dolů až do města Amfisa. Kousek za městem odbočujeme na Delfi, které jsou asi 15km daleko. Po chvíli jsme na místě. Najdeme i kemp, je jich tu několik. Za jedem do toho

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

posledního před městem a ubytujeme se za 19e na noc. Postavíme stan, dáme si jídlo a pak jdeme k bazénu. O něco později dáme holky spát a já zajedu do města pro nějaké víno. Ve městě zaparkuji a zajdu do jednoho menšího supermarketu, kde je to dost drahé. Koupím jen to víno a jdu zase nazpět. Koukám na lidi na ulici, jak okukují Hondu. Pak se vracím zase zpět do kempu, kde trávíme zbytek večera za cvrkotu cikád.

Den 11

Úterý 25.6.2013, 35°C, km 15 206, 7:30, Delfi GR

Ujeto 42 km

Dnes vstáváme zase klasicky po 7h. Venku je zatím chladněji, protože tahle strana hory je zatím ve stínu. Po snídani balíme a jedeme do Itei najít nějaký supermarket, abychom doplnili zásoby. Cesta vede obrovskými olivovými háji. Pak se vracíme zpět a jedeme rovnou k archeologickému nalezišti v Delfách. Hledáme vchod a kupujeme lístek. Cena je 6e za dospělé osobu. Jdeme dál a obcházíme všechny známé památky tohoto jednoho z nejdůležitějších měst starověkého Říma, která se proslavila svými nejasnými věštbami. Chodili si do ní pro odpovědi i nejznámější mýtičtí hrdinové jako Herklas nebo Theseus, ale i Řečtí státníci jako Solon nebo Themistoklís, také filozofové jako Sokrates a dokonce i Alexander Veliký. Strabon napsal, že věštírna byla nejpravdomluvnější věštírnou, což asi musela být pravda, protože jinak by nemohla tak dlouho existovat. Nejzajímavější jsou pokladnice městských států, Apolonův chrám a pak divadlo do kterého se vešlo 5000 diváků. Za pokladnicí Athén je Asceplion a svatyně Gai odkud pronášela věštby proslulá Sibyla. Stoupáme kopcem až na úplný vrchol, kde je velký stadion s kapacitou 7000 diváků. Konaly se tu takzvané Pythijské hry na počest Apolonova vítězství nad Pythonem. Také se mi líbí zbytky kanálu, který městem vedl vodu. Dodnes jsou pěkně zachovalé a poskládané žlaby. U stadionu si dáme oběd a pak se zase pomalu vracíme zpátky dolů k silnici. Asi 500m za nalezištěm pramenní posvátný pramen u kterého se museli všichni návštěvníci Delf umýt. Autem zajedeme ještě k třetí části, která je společně s druhou na opačné straně silnice a o kousek dál než nejzajímavější naleziště. Ve druhém není nic moc zajímavého a tak se jdeme podívat jen do toho třetího. V tom je zachována nebo vlastně zrekonstruována část kruhového chrámu Marmaria bohyně Athény. Po rychlé prohlídce se vracíme zase k autu a jedeme zpět do kempu. Tady trávíme zbytek odpoledne u bazénu, kde se s holkama cachtáme.

Den 12

Středa 26.6.2013, 32°C, km 15 248, 7:30, Delfi GR

Ujeto 383 km

Dnes se přesouváme na jeden z ostrovů. Nechali jsme si volbu mezi Lefkadou a Korfu. Vstáváme dle ranního standardu. Během snídani balíme a po chvíli se vydáváme na cestu. Jedeme po pobřežní silnici E65 na Nafaktos. Silnice se kroutí podle pobřeží a je minimální provoz. Musím říct, že na motorce by se tyhle zatáčky pořádně užily. I tak je to paráda. Na jedné straně jsou kopce a na druhé straně je moře. Cesta rychle ubíhá a už máme ujeto 100km. Teplota stoupá z ranních 26°C na 32°C. Po chvíli jsme v Nafaktosu a před námi se objevuje most spojující pevninu s Peloponésem. Most je opravdu monstrum i z velké dálky. Jak se k němu přibližujeme jeho rozměry, jsou stále bizarnější.auta na mostovce vypadají jako malé tečky. Za mostem se napojujeme na E55. Po chvíli jsme na dálnici a ujedeme hodně rychlých 40km. Na dálnici se nám rozsvěcí rezerva. Zastavujeme na benzínové pumpě v Ribio u jezera Amvrakia. Berou tu jen hotovost a tak natankujeme za 30e po 1,7e/l (cca 18l). Nemají tu skoro nic ani nanuky. Přijede obchodník s ovocem a zeleninou. Koupíme u něj meloun za 3e (má 45 centů za kg). Dostaneme ještě od něj banány. Po krátkém odpočinku jedeme dál na Amfilochiu, Poznávám tu supermarket na konci vesnice, kde jsem při své první návštěvě Řecka koupil konzervu a neměl se jak do ní dostat. Tak mi prodavačka půjčila příborový nůž a tím jsme se do ní dobývali. Zážitek z toho vznikl opravdu nezapomenutelný. Vydáváme se pravou stranou okolo jezera Amvrakikos na Artu. Pak jedeme do Filipiady za Louros a zastavujeme Oropos. Kde mají celkem pěkný park pro děti. Jdeme udělat oběd a holky si zatím hrají na dětském hřišti. Ally nechce moc jíst jen to co jí chutná. Je nějaká mlsná poslední dobou. Tady je provoz trochu hustší, no spíš ho zdržují kamiony, když se je podaří předjet, tak to zase jede dobře a rychle. Do Idoumentisy už dojedeme bez problémů okolo 17h. Jedeme rovnou do přístavu. Je tu několik společností jezdících do Kerkyry. Cena za jednosměrný lístek pro osobní auto a dvě dospělé osoby je okolo 60e. V jedné společnosti prodávají lístek na loď jedoucí v 19h za 50% ceny. Tak kupujeme zpáteční lístek s Open date za celkovou cenu 60e. Máme ještě hodinu čas tak se jdeme projít do města. V jedné restauraci si

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

dáme místní pizzu a frappe. Pak se vracíme zase zpět do přístavu a u lodi čekáme na nalodění. Nalodění proběhne docela bez problémů, až na to, že se snaží auta nacpat co nejbliže k sobě. Jednou už mě takhle v lodi navigovali a nakonec do mě auto za mnou vrazilo. Jsou to magoři. Nacpou mě do rohu, kde je z jedné strany vedle auta trubka asi 5cm daleko. Vzadu za autem je opřená pneumatika z nákladáku, která se mele jak chce. Nakonec popojeďu kousek dopředu a pneumatiky přivážu šňůrou na prádlo. Snad už bude klid. Jdeme nahoru na palubu. Pak začnou vedle auta cpát kamion, který to má řádově v centimetrech. Bere mě děs. Naštěstí se nic nestalo, ale jsem z toho pěkně našťvaný. Zajdu si to zkontrolovat a pak se vracím na palubu. Po chvílce odplouváme a vydáváme se na cestu. Cesta trvá asi 2h a pomalu přijíždíme do přístavu v Kerkyře. Nic zvláštního se neděje, jen holky blbnou na palubě, tak je musíme dost krotit, aby někam nezahučely. Při vyloďování se domlouvám přímo s řidičem kamiónu a na ty lodní navigátory kašlu. Při vyjíždění mu sklopím a podržím poziční světla a zamávám mu. Jsem rád, že auto přežilo bez újmy a my opouštíme loď. Vydáváme se podle cedulí na Paleokastritsu. Je to asi 20km, takže jsme tam po chvíli. Venku se už stmívá a hned na kraji městečka najdeme kemp. Ubytujeme se. Cena je 14e na den. Postavíme stan, dáme holky spát, jsou utahané a tak dneska škodí o sto šest. Pak ještě chvíli sedíme a v klidu odpočíváme u stanu s vínem.

Den 13

Čtvrtek 27.6.2013, 27°C, km 15 631, 7:30, Paleokastritsa GR

Ujeto 0 km

Dnes vstáváme před 8h a dáváme si snídani, pro kterou jsme si zašli do malého supermarketu hned na druhé straně silnice. Po snídani a nějakém tom odpočinku v kempu se vydáváme k moři. Jsme docela daleko od centra a tak to máme i s docela slušnou procházkou. Zajdeme se podívat na jednu pláž pod velkým hotelem. No moc nás nenadchla, protože je tu docela hodně lodí, šlapadel a jiných člnů. Jdeme tedy do další zátoky a cestou poznávám apartmán, kde jsem byl asi před 13 roky. Musím říct, že se to od té doby dost změnilo. Nejhorší jsou asi loďky s turisty, které jezdí naprosto všude. Koukám na útes, na který jsem v této zátocce vždycky plaval. Dneska je mezi ním a pobřežím trasa výletních lodí, takže tam asi hrozí zásah lodním šroubem. U břehu je malá pláž s drobnými kamínky. Voda je docela studená. Holky se tam vykopou, ale nás tam nikdo nedostane. Později se zase vracíme zpět a cestou se stavíme v jedné restauraci na typické řecké jídlo. Pak dojdeme do kempu a dáme Ally spát. Je docela utahaná a tak dělá bengál. My odpočíváme u kafe v kempu. Po probuzení se jdeme podívat k restauraci, která patří majitelům kempu. Mají tu bazén, kde trávíme část odpoledne, nebo spíš už podvečera. Pak jdeme zpět na večeri a dáme holky spát. V kempu jsme asi 4. Venku to přes den docela jde, ale v kempu ve stínu fouká, tak to není nic moc. Obzvláště pokud jste přijeli z teplot okolo 35°C. Teď je 21h a venku je pouhých 23°C.

Den 14

Pátek 28.6.2013, 27°C, km 15 631, 7:30, Paleokastritsa GR

Ujeto 57 km

Už večer pěkně foukalo a k ránu se víchř dost znásobil. Taky se docela ochladilo. Kemp je ve stínu olivovníků skoro celý den a tak je tu dost chladněji, než na co jsme si poslední dobou zvykli. Dnes vstáváme o něco později okolo 8h. Dáváme si v kempu snídani a pak se rozhodujeme jet se podívat do Kerkyry. Na místě jsme před 10h a do centra se dáváme rovně na křižovatce u přístavu. Je tu pěkná zácpa tak pořádně poznáváme Řecký provoz. Nicméně se dostaneme až na náměstí za velkou pevností. Kousek se vracíme a na jednom parkovišti zaparkujeme u školy kde je i spousta kněží. Pak jdeme do města a prohlížíme si náměstí. Jdeme se podívat okolo velké pevnosti dolů do přístavu. Podíváme se na loď, pak zajdeme do parku, kde se holky chvíli vyblbnou v parku na klouzačkách. Dále jdeme okolo vchodu do pevnosti, kde je námořní základna. Zeptám se na povolení, jestli si tam můžeme udělat foto u Torpéda. Jdeme dál a zajdeme se podívat do kostela. Benátskou čtvrtí se dostaneme zpět na horní náměstí a po cestě se zastavíme na jídlo. Vracíme se rovnou k autu. Je už po 14h. Jedeme se podívat za město na konec poloostrova, kde začíná runway letiště. Hned za ní už je moře. Sledujeme, jak přistávají letadla od moře a několik jich i startuje. Bohužel jen opačným směrem. No tak aspoň se kousek od nás otáčejí a rozjíždějí se. To je taky pěkné. Holkám se to taky líbí. Pak se jedeme podívat do supermarketu Lidl na druhém konci města. Bohužel je vjezd udělaný tak špatně, že musíme projet o pěkný kus dál. Tam se na křižovatce otočit a zase se vrátit zpět.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Nakoupíme snad už veškeré zásoby pro těch několik posledních dní, abychom je nemusely kupovat v drahých malých krámcích. Je tu teplo 30°C. Pak se vracíme zpět do kempu. Na naší straně ostrova je teplota o 4°C nižší, Jdeme si dát sprchu a uděláme si večeři. Zbytek večera trávíme u stanu.

Den 15

Sobota 29.6.2013, 27°C, km 15 688, 7:30, Paleokastritsa GR

Ujeto 0 km

V noci nás budí strašlivá rána, jako by někde něco vybuchlo, ale víc se nám zjistit nepodařilo. Dnes vstáváme taky o něco později a tak se rozhodujeme odpočívat dopoledne v kempu. Ally dáme pak přes poledne spát a Laura poletuje po kempu a vymýšlí psí kusy. Po tom dáme oběd a jdeme se podívat do centra městečka. Zajdeme se podívat i na klášter v Paleokastritsi. Na vrcholku kopce je klášter, malé parkoviště a jedna restaurace. Je odtud pěkný výhled na moře. Stejným směrem míří i jedno dělo. Zajdeme se podívat dovnitř kláštera. Je docela malý ale pěkný. Uvnitř je průchod s nízkými klenbami. Po asi 2m jsou rozdělené a pod nimi rostou květiny. Je tu i místnost, kde se dříve lisoval olivový olej a dnes se tu prodává. Jsou zde vystavené nějaké lisy. Pak se dostaneme o patro výš, kde je zahrada s kaplí. Na druhé straně je malé nádvoří, kde jsou udělané pergoly, po kterých se plazí letité hroznové víno. To se mi moc líbí, tak bych chtěl, aby to jednou vypadalo i na naší pergole. Venku se najednou rychle zatahuje a my rychle opouštíme klášter a vracíme se zase dolů do města do přístavu. Zajdeme do první restaurace, protože holky loudí pizzu. Sedneme si uvnitř a během chvíle se spouští pěkný slejváček. Podají se mi tu konečně po několika dnech odeslat foto na internet. Během chvíle je zase po dešti a dělá se opět pěkně. My si dáme pizzu a pak se vydáváme na zpáteční cestu, protože už je 19h. Cestou do centra jsme viděli v jedné zátoce zakotvenou úžasnou jachtu i s vrtulníkem na palubě. Jedním slovem paráda. Teď už je pryč. Cestou děláme blbiny a tak nám to rychle uběhne, nechci věřit, že to i Ally celé ušla sama. V kempu jsme po chvíli a jdeme si dát sprchu. Zajdu ještě pro víno a večer trávíme v kempu. Za tmy bych chtěl zajít vyfotit ještě zajímavě nasvícenou skálu u baru Cave.

Den 16

Neděle 30.6.2013, 25°C, km 15 688, 7:30, Paleokastritsa GR

Ujeto 108 km

Vstáváme o něco později a venku je stále brutální zima. Rozhoduju se to zabalit a i přes příznivou cenu za noc v tomto kempu jet o něco dál. Balíme a po snídani se vydáváme na cestu je 9:30h a my míříme do Kerkyry do přístavu. Jsem zvědav, jak to zase bude probíhat s nalodováním. Jdu vyřídit lístky a pak máme ještě trochu času a tak se jdeme podívat po okolí přístavu. Zajdeme si do restaurace na kafe za 1,5e a potom se vracíme zpět. Nalodování už začalo, ale nikam nespěcháme. Začne rovnání aut vedle kamiónu z pravé strany a tak jedu dovnitř taky. Nechci být na začátku lodí, protože všechna ostatní auta projíždějí okolo v těsné blízkosti. Nakonec se to povede, jen mi mistr navigátor iniciativně otevírá dveře u spolujezdce a třískne s nimi do vedle stojícího kamiónu. Jsou to opravdu blbci, když je člověk vidí, jak auta navigují po palubě. Ještě to tam chvíli hlídám a pak jdu na palubu. Holky nějak polehávají, Laura mi přijde nějaká převálcovaná a nakonec skoro celou plavbu prospí. Jinak cesta uběhne dost rychle i vylodění je celkem bez problémů. Když jsme venku z lodí, docela jsme si oddechli. Zaparkujeme vedle přístavu a jdeme si do pizzerie dát k jídlu pizzu. Lauře dám více méně pro jistotu prášek a uvidíme. Najdu si na sobě klíště a tak ho musím odmontovat. Po jídle se vydáváme na cestu k dálnici. Na konci města natankujeme za 50e s cenou 1,724e/l je to asi 30l. Dálnice, na kterou najedeme, je hned vedle, jedeme po ní asi 70km na Ioanninu. Kousek před odbočkou na Dodonu platíme mýto za 2,4e. Odbočíme se podívat na divadlo a naleziště v Dodoně. Bohužel prohlídka se nekoná, protože pracovní doba je od 8h ráno do 15h odpoledne. Jsou i tu dvě auta s Francouzskými turisty, kteří to také nechápou. Zajedeme do vesnice nad nalezištěm, kde má být informační centrum. To je na tom naprosto stejně jako naleziště. Zase nic. Dáme si tu svačinku a pak jedeme do Ioanniny najít kemp. Kemp je tu jen jeden a je docela dobře značený, tak ho najdeme docela bezproblémově. Je v centru přímo na břehu jezera Ioanninon. Cena je docela vysoká 23e, usmlouvám to na 21e. Ubytujeme se. Holky měly docela kritickou poslední část cesty a na začátku města usnuly. Přendáme je do stanu a my si dáme konečně v klidu kafe. Venku je o poznání tepleji, i když vítr stále dost fouká.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Den 17

Pondělí 1.7.2013, 25°C, km 15 796, 7:30, Ioannina GR

Ujeto 60 km

Dnes byla zajímavá noc. Laura měla horečku celou noc okolo 39 - 40°C. Takže se toho moc nenaspalo. Dáváme naše prášky, ale srazit její teplotu se nám stále nedaří. Dopoledne celé Laura prospí a tak беру Ally a jedeme se podívat do Dodoni na archeologické naleziště. Jedeme kousek stejným směrem a pak odbočujeme na starou silnici vedoucí okolo dálnice. Ta vede přes kopec v nadmořské výšce 850m. Silnici moc aut nepoužívá a tak je to hned větší zábava. Zboku pomalu zarůstá a tak se pěkně zužuje. Po přejetí kopce vyjedu rovnou u naleziště. Zaparkujeme a jdeme se podívat ke vstupní bráně, kde se kupují lístky za 2e na dospělou osobu. Moc lidí tu není tak odhadem do deseti. Což je na prohlídku naprosta paráda. Areál se skládá z dominantního velkého divadla, které se docela slušně zachovalo včetně obvodových zdí. Uděláme si tu několik fotek, i když okolo probíhá rušná činnost na rekonstrukci a dalších vykopávkách. Vzadu za nalezištěm je ještě několik pozůstatků dalších budov a chrámů. Největším byla basilika na samotném konci celého areálu. Chvíli tu posedíme pod stromem a s jedněmi Řeky zkoumáme všude rostoucí oregano. Pak se vracíme cestou okolo divadla nazpátek ve vchodu. Prohlídkou jsme strávili asi 3h. Vracíme se stejnou cestou nazpět do města. U nemocnice je bouračka a tak si můžu důkladně prohlédnout kde je. Že by osud. Dojedeme zpět do kempu a s Laurou to není vůbec lepší. Chce jet k doktorovi. Tak to jdu zjistit u recepčního v kempu. Posílá mě do té nemocnice, okolo které jsme dnes dvakrát jeli. Je to Univerzitní nemocnice a je asi 7km daleko. Naložíme holky a sebe do auta a s recepčním se domlouvám, tak že podle toho jak dopadneme v nemocnici, buď zůstaneme anebo zabalíme. Jedem do nemocnice, kde jsme za chvíli a parkujeme uvnitř areálu. Jdeme hlavním vchodem a za pomoci jedné paní jsme posláni na pediatrii. Zjistí co nám je a pošlou mě udělat na pohotovost registraci. Pak se zase vracíme nazpátek a čekáme, až na nás přijde řada. Káťa s Ally jsou venku a my jdeme do ordinace. Proběhne důkladné vyšetření za pomoci 2 doktorů. Nakonec mi dají nějaký místní lék, který funguje stejně jako náš panadol s kombinací nurofenu. Je mi vysvětleno dávkování a užívání a napsán recept. Ptám se, co a kde budu platit. Říkají mi, že je to zdarma. Jsem v šoku a jdu se ještě přesvědčit na pohotovost, jestli je to opravdu tak. Říkají mi, že je tu zdravotnictví bezplatné. Tak děkuji a loučím se. Jedeme dolů k hlavní silnici, kde je lékárna. Jdeme se pro léky, které máme předepsané. Beru oba dva, stříkačku na dávkování léků a teploměr. Za všechno platím 5,3e. Ptám se, v jaké to bydlíme zemi. Nasedneme a zajedeme se podívat do zahradnictví po cestě. Pak se vracíme zpět do kempu. Dáme holky do stanu a uděláme jim večeři. Lauře po jedné 8mm dávce místního léku konečně ustupuje horečka ze 39,2°C. Začínají ožívat a dělat blbiny. Díky bohu za to. Zbytek dne trávíme v kempu a sousedé se přijdou zeptat, jak to vypadá s dětmi. Zajímavý rozdíl oproti našemu českému laxnímu nezájmu. Doplatím jeden den v kempu za 21e.

Den 18

Úterý 2.7.2013, 27°C, km 15 856, 7:30, Ioannina GR

Ujeto 398 km

Dnes vstáváme před 7h a dáváme holkám pravidelně prášky. Už to očividně leze i na Ally. Laura už se z toho dostává. Asi je to jak říkali opravdu nějaká ta virová dvoudenní nákaza. Vstáváme pravidelně po 3h. Sousedé z Belgie a z Německa se přijdou zeptat, jak to vypadá s holkama. Vysvětluji jak se to má. Pomalu balíme a dáváme si snídani. Belgičané na motorce odjíždějí jako první. Vyrázili na dva měsíce. Pak jsme hotoví i my a vydáváme se na cestu. Jedeme přes centrum města. V jednom místě jsou ulice tak úzké s vysokými obrubníky, že si musím nadjet a ještě couvnout abych se tam vůbec vešel. Vracíme se k dálnici A2 na Thesaloniki. Stoupáme nahoru do kopců a vzpomínám, jak jsem tu jel na motorce po staré silnici vedoucí okolo dálnice. Na dálnici je spousta mostů a tunelů. Nejdelší tunel má 4,6km. Před Grevenou platíme mýto 2,4e. Projedeme okolo města a jedeme dál na Kozani. Dostáváme na náhorní plošinu v nadmořské výšce 600m. Je to takový nudný průmyslový kraj. Něco jako u nás na severu okolo Mostu. Je to tu samá elektrárna a povrchový důl. Před městem odbočujeme na E65 a až do Ptolemaidy je jako dálnice. Projedeme okolo a míříme dál po široké silnici na Florinu. Po silnici už toho zase moc nejedí, je vidět, že se blížíme k hranicím. Jedeme docela rychle, okolo poledne už jsme ve Florině a máme ujeto přes 200km. Zastavíme se u Lidlu, kde dokupujeme zásoby a dáme si oběd. Pak jedeme dál a Ally stoupá teplota, takže je docela veselo. Hledáme silnici na hranice s Makedonií, ale nemůžeme jí najít. Nějak se tu pozapomnělo na značení.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Nakonec jí najdeme s pomocí GPS. Silnice opravdu nevypadá jako by to byl hlavní tah na hranice. Je to docela tankodrom a v jednom kousku staví silnici a tak je to jakoby, jsme jeli offroad. Za chvíli jsme na hranicích, projedeme je docela bez problému a jsme vpuštěni do Makedonie. Jedeme na Bitolu, která je asi 25km hned za hranicemi. Zastavíme v centru a uděláme si delší pauzu, aby si Ally někde v klidu ve stínu oddechla. Káťa se stará o Ally a my s Laurou se jdeme podívat do historického centra města. Nejprve se zastavíme u muzea, kde jsou vystavená děla a tank. Pak se vydáváme hlavní ulicí vedoucí přímo do centra. Je tu spousta restaurací se zahrádkami a vypadá to pěkně. Projdeme až na náměstí, kde je socha bojovníka na koni. Za ní je hned moderní kašna. Za kašnou na pravé straně je turecká mešita s jedním minaretem. Okolo je docela pěkný park. Na druhé straně je věž s hodinami. Vzadu je pak hlavní silnice a řeka. Za ní je druhá turecká mešita skoro stejná jako ta první. Bohužel jí také opravují a tak se tam také nedostaneme. Obejdeme jí dokola a ptáme se na Bazar. Jeden pán nás odvede k okraji Bazaru. Procházíme ho s Laurou a koukáme na kde co. Mají tu spoustu věcí a hlavně ovoce a zeleninu. Ochutnáváme u jednoho stánku olivy. Je tu mnoho prodavačů s kořením. Dělal nějaké foto a pak se jdeme podívat ještě na jednu malou mešitu na konci bazaru. Nedá se do ní dostat a jsou okolo ní různé krámky. Ptám se jednoho pána, jestli se dá do mešity nějak dostat. Tak shání klíče u nějaké ochranky. Říkáme, ať to neřeší a nakonec se rozloučíme a jdeme zase zpět na náměstí okolo řeky. Uděláme nějaké foto u sochy s koněm a pak se vracíme stejnou cestou zpět. Za chvíli jsme u auta a holky tu vesele válčí. Tak se spakujeme a jedeme dál na Ohrid. Silnice vede kus po silnici pro motorová vozidla a jede se docela rychle. 80km limit tu nikdo nedodrží. Silnice několikrát stoupá do výšky nad 1100m.n.m.. Pak se zužuje a vede pěknými se zelenými horami se spoustou zatáček. Projíždíme asi 50km a pak se dostaneme do města. Vidíme v centru pěkný historický hrad. Zastavujeme na křižovatce a pán na kole nám nabízí ubytování v hotelu se čtyřmi hvězdičkami za 30e. Říkáme, že hledáme kemp. Skáče zelená a my odjíždíme směrem z města na Peštani. Jedeme a hledáme kemp, nikde není nic značené a tak je to docela problém. Káťa zahlédne karavany na pravé straně, tak se otočíme a zajedeme před vrátnici kempu. Jdu se domluvit a jdeme s recepční najít nějaké místo. Najdeme jedno kousek od recepce a jdeme se ubytovat. Postavíme stan a dáme Ally dovnitř. Teplota už jí klesla a tak začíná řídit jak bolavá noha a nechce spát. My si děláme večeři, jdeme dát sprchu, ale neteče teplá voda. Nakonec uspíme holky a zajdeme ještě vyfotit západ slunce. Zbytek večera trávíme u vína u stanu při dopisování deníku.

Den 19

Středa 3.7.2013, 27°C, km 16 254, 7:30, Peštani MK

Ujeto 0 km

Dnes máme zase docela akční noc. Jinak vstáváme docela brzo. Venku je pěkně, ale zatím chladno, protože jsme pod horami a slunce svítí zatím jen na druhou stranu jezera, kde je Albánie. Během nějaké doby se dostane slunce i na nás a dělá se o dost příjemněji. Jdu zjistit jak se dostat do města místní dopravou. Autobus zastavuje přímo před kempem. Jdeme na křižovatku, kde čekáme, až přijede autobus. Po asi 30 minutách jeden přijede. Nastoupíme, společně s několika místními za 30 dinárů jedeme do centra města Ohridu. Pro holky je to opravdu zážitek je to stejný jako jízda dolmušem v Turecku. Autobus zastavuje na křižovatce hned vedle centra. Vystupujeme a ještě se ptám řidiče, odkud jezdí autobus nazpět. Ukazuje mi na druhou stranu ulice. Vydáváme se do centra, kde se teprve začínají otevírat krámky. Jdeme se podívat na mešitu v centru, která je také zavřená. Prý jsou Turecké a místní muslimové je nepoužívají. Tak se procházíme centrem starými uličkami se spoustou restaurací. Pak zahlédneme bazar a jdeme se na něj podívat. Je dost podobný tomu, na kterém jsme se byli podívat včera v Bitole, jen je o dost menší. Potom se jdeme podívat na hrad, který je na kopci u jezera. Tyčí se nad městem jako jeho dominanta. Impozantní jsou pěkné a zachovalé hradby se strážnými věžemi. Jdeme k Horní bráně, kudy vstupujeme do části za hradbami. Cesta k Horní bráně vede několika strmými schody, ale vede vedle nich také silnice. Zajdeme se podívat do samotné pevnosti, která není nijak velká. Uvnitř nic není jen okolo jsou hradby na které se dá vystoupat po schodech. Jedna část hradeb v zadní části chybí a můžete se pokochat pohledem na okolí, které na jedné straně je tvořeno městem a na druhé jezerem Ohrid. Dominuje tu už jen obrovská Makedonská vlajka. Pak se vracíme zpět a ještě se jdeme podívat na divadlo. Je jen pár desítek metrů daleko od Horní brány. Na chvíli se tu zastavíme a posloucháme místní, jak si tu prozpěvují a testují akustiku. Lítá tu okolo bojový vrtulník, tak udělám několik fotek. Pak se vracíme zase zpět do centra. Koupíme si nějaký ten suvenýr a zastavíme se na turecký čaj v jedné restauraci. Podíváme se také do

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Albánské mešity, která není nijak vyzdobena. Je jen označena strana k Mekce a ze stropu visí žárovka. Pak se přes bazar vracíme na hlavní ulici, na křižovatku odkud má jet autobus. Máme jen jeden problém a to ten, že nevíme, jak se jmenuje vesnice, ve které je náš kemp. Víím jen směr, kterým jsme včera jeli. Nejprve se ptám místních v jaké vesnici je první kemp u jezera. Říkají mi nějaký název, ale řidiči sběrných taxi chtějí nějak moc. Tak usuzuji, že to asi nebude ono. U jednoho řidiče autobusu zjistím směr na Peštani. Pak už hravě najdu autobus s nápisem za oknem, s řidičem se domlouvám se, že až to poznám tak mu řeknu a on nás vysadí. Jedeme správným směrem a po chvíli jsme v naší vesnici. Vystupují tu skoro všichni. Tak řidiči poděkujeme a jdeme rovnou do kempu. Holky si jdou lehnout po obědě a my odpočíváme u stanu. Já si zajdu zaplavat v jezeru Ohrid. Je to jezero, které vzniklo sopečnou činností před 8 tis. lety a má největší hloubku na Balkáně 294m. Voda je křišťálově čistá a docela teplá. Dokonce i dneska teče teplá voda a tak si jdu hned dát teplou sprchu. Holkám zase leze nahoru teplota. Tak s tím zase trochu bojujeme. K večeru už je to dobrý a holky škodí po okolí. My trávíme zbytek večera v kempu a později dáme holky spát. Připravujeme se na zítřejší velký přesun k domovu.

Den 20

Čtvrtek 4.7.2013, 27°C, km 16 254, 7:30, Peštani MK

Ujeto 567 km

Dnes vstáváme a zase trošku bojujeme s teplotou holek. Nikam nespěcháme a pomalu balíme. Venku už se dělá pěkně a teplo. Jdeme zaplatit do recepcce kemp. Nefunguje jim PC, no spíš bych řekl, že je to tím, že slečna v recepci neví, co s tím má dělat. Nakonec mi říká, jestli bych nemohl přijít tak za 10min. Rozloučí se s námi Němec z kempu. My sbalíme zbytek věcí a jdeme po druhé zaplatit. Platíme 860 denárů, což je v přepočtu 14e za dva dny. Nasedneme a jedeme dál. Zastavujeme se v Ohridu, kde jdeme koupit ještě k jednomu muslimům látku, co holky vymyslely na poslední chvíli. Také nám dochází jeden sirup tak ho sháníme. Ty co máme, jsou na bázi Paracetamolu a ten nějak nezabírá. Tenhle má jinou účinnou látku a funguje výborně. Nakonec se nám ho podaří sehnat. Obchod s látkami je ještě zavřený a tak se nám od majitele restaurace, která je hned vedle podaří sehnat majitele a ten nám krámek otevře. Koupíme, co potřebujeme a vracíme se zase nazpět k autu. Nasedneme a jedeme dál po E65 na Tetovo. Cesta vede horami se spoustou zatáček. Zajímavější je jen Gostivar, do kterého se sjíždí z pasa. Mění se to tu a všude vlají Albánské vlajky. Jsme v regionu, kde žijí albánští muslimové. Okolí se docela mění, je tu spousta mešit. Najíždíme na dálnici a platíme mýto 30 denárů. Jedeme dál a v poledne zastavujeme u jedné benzínové pumpy s restaurací na oběd, kde se všichni najíme za 6e. Holky si udělají z nájezdu pro vozíčkáře klouzačku a ohromně s tím všechny okolo baví. Po obědě jedeme dál po dálnici do Tetova. Platíme další mýto za 20 denárů. Opouštíme dálnici a motáme se přes centrum města. Hledáme směr na hranice na silnici 405 směrem Priština. Po chvílice řídne provoz a my jsme na hranicích. Makedonci nás odbaví vcelku rychle a popojedeme kousek a k mému menšímu údivu jsme na Kosovských hranicích. Všechno je v pohodě, jen se musí koupit nebo zaplatit pojištění. Zelená karta tu neplatí. Pojištění pro osobní auto za 30e a pro motorku za 15e. Jsme vpuštěni dál. Na silnici není skoro žádný provoz a všude se motají krávy. Musí se mezi nimi kličkovat. Dojedeme na paso a pak hledáme hlavní silnici 2 E65. Po ní jedeme na hlavní město Prištinu. Zastavujeme v jedné mramorárně, kterých je tu spousta zeptat se na desku. Cena je neuvěřitelná. Doma pak musíme zjistit, jestli by se to dalo odsud nějak vyvést k nám do Čech. Projíždíme hlavním městem a teplota se drží na 30°C. Projedeme městem, které hodně připomíná muslimská města dál na východ. Přijde mi to tady zatím nejzajímavější kde, jsme na letošní cestě byli. Jsem si jist, že se sem ještě vydám. Míříme dál po silnici E80 na Niš. Dojedeme na hranice, silnice je s hustým provozem a dost se tu staví. Pak na hranicích Kosovských všechno proběhne celkem bez problémů. Jen nám celník v okénku tvrdí, že to se Srbama asi bude problém a doporučuje jet asi jinudy a ne do Srbska. Trošku nechápeme proč, no nejspíš je to těmi jejich vztahy, od té jejich války. V Kosovu se jako měna používá euro. Nejsou ani nikde v zahraničí vidět auta s jejich SPZ. Podle mě přes hranice pouštějí jen cizince. Kosovo je od konce války pod samosprávou. Později se pak rozhodlo pro samostatnost, kterou Srbsko neuznává a Kosovo považuje za svou součást. Nezávislost Kosova uznaly většinou západní státy, které stály za Nato a výhod je většinou proti nezávislosti. Vývoz mramoru by asi byl zajímavý, no musím to zjistit. Nicméně přes Srbsko to asi nepůjde, řešením by byl transport do Albánie a z Tirany lodí do Itálie. Pak po nás chtějí všechny možné i nemožné doklady, občanky atak podobně. Ptají se, odkud jedeme, asi se snaží cizincům to znepříjemnit a od cesty do

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Kosova je odradit, aby je tím izolovali. Jsme propuštěni a po kousku zastavujeme na jednom místě, kde si uděláme oběd. Jedeme zase dál po silnici E80 na Niš a silnice je jak tankodrom. V Prokuplje odbočujeme na Niš, kde na kraji města najedeme na dálnici 1 E75 a jedem na sever na Beograd. Na mýtu si bereme lístek. Zastavujeme na parkovišti, kde se na nás teda vlastně na auto vrhnou umývači oken. Vyháním je, ale nedají si říct, nakonec nasednu do auta a odjedu s ním o kus dál. Zase po chvíli přijde otravovat jedna bába a špinavým hadrem mi začne šmudlat přední okno. Myslím, že už na ní vlítnu, řvu, ať už jde do prdele a vypadne od toho auta. Moc nepobudeme a jedeme raději dál. Na sjezdu za Smederevem platíme 600 denárů. Venku už se stmívá a my nemůžeme najít kemp. Vracíme se na dálnici a jedem do Beogradu. Na kraji města platíme 150 denárů. A jedeme do města. Kemp tu sice je, ale nemůžeme ho zase najít. Nikde není nic značeno. Je to tady se značením, pěkně na prd. Nakonec se dostaneme nějakými jednosměrnými uličkami na kopec v centru města, kde je spousta restaurací, hotelů, kurtů a jiných zařízení pro sportovní aktivity. Jezdíme sem a tam a nic nenajdeme, všude jsou stolečky na pikniky. U nich stojí auta a lidi tu potmě piknikují. Viděl bych to i na jiné činnosti. Najdeme jedno místo, kde asi při sexu někoho vyrušíme. Naštěstí po chvíli odjedou a my si zajedeme až k jednomu stolku ala houba a zabereme si hop jako provizorní kemp. Během doby co tu vegetíme se tu vystřídá docela dost aut. "ŠUK" park jak jsme ho nazvali, se opravdu nefláká. Neřešíme to a usínáme v autě. Ally má den a škodí jak nikdy. Okolo půl noci ještě vymýšlí blbiny.

Den 21

Pátek 5.7.2013, 31°C, km 16 821, 7:30, Beograd SRB

Ujeto 963 km

Noc trávíme v autě a až na velký provoz v "šuk" parku je docela klid. Dáme si rychlou snídani v parku u houby. Ally večer řádila a teď se nechce vzbudit. Balíme a vydáváme se na cestu v 8:30h. Jedeme přes město, kde je zajímavý, velký, nový most, na kterém se stále pracuje. Projedeme centrem a najedeme na dálnici nejdřív směrem na Chorvatsko. Po pár kilometrech sjíždíme na jinou dálnici E75 na Budapešť. Po chvílce jsem zase u mýta a platíme 240 dinárů. Zastavujeme na pumpě na pauzu a něco k jídlu. U Sirigu platíme poslední mýto za 330 dinárů. Za další hodinu zastavujeme už před hranicí na dotankování. Utratím poslední peníze za nějaké pití a jedeme dál. Na hranici jsme po 10h a projedeme Srbskou stranou. Po pár metrech se dostáváme do zácpy, čekáme, až se začne odbavovat na Maďarské straně. Prý zkolabovaly počítače a tak se hýbeme jen po metrech. Nejlepší je sledovat Srby jak vyskákali z aut a popostrkují je k hranici. Asi šetří benzín. Popojíždíme 2,5h než se dostaneme k okénku. Odbaví nás a kouknou do kufru. Pak zastavíme za hranicí. Jedeme dál na Budapešť a pak na Gyor. Venku se dělá teplo, je 32°C. Zastavujeme a děláme si oběd. Pak už míříme na hranice se Slovenskem a projíždíme Bratislavu. Rovnou bez zastávky jedeme na České hranice a dál na Brno. Zastavujeme na parkovišti, kde si dáme hnusné kuře z FKČ. Nechápu, jak to může někdo jíst a ještě k tomu za takové peníze. Pak pokračujeme a projíždíme dálnicí, která je jak tankodrom a k tomu ještě je každou chvíli uzavírka. Na informační ceduli se začínají objevovat hlášení o tom, že se bude dálnice uzavírat a bude se to muset objíždět. Na 66km staví s Policií zátarasy, ale ještě to projedeme a pokračujeme dál. U všech mostů se pracuje a připravuje se na bourání. Stojí tu nákladáky s pískem a demontuje se, co se dá. Ze zpráv jsem pak dodatečně zjistil, že písek nasypali na dálnici, zbourali most a pak to všechno zase odklidili. Dělal to přes noc a v 11h měla být dálnice zase v provozu, ale prý se to nestihlo. Jeden úsek zavřely těsně za námi a my jsme se tak vyhnuli objížděci. Dojedeme do Prahy a projedeme centrum. Po D8 jedeme dál na Lovosice. Po chvíli už jsme doma a tím naše letošní cesta končí. Holky usnuly v autě a tak jsme je jen přendali doma do jejich postelí a je klid. Je 22h a my jdeme domu. Vybalíme nějaké věci a zbytek necháme na ráno.

Závěr

Pátek 5.7.2013, 20°C, km 17 784, 22:00, Třebívlice CZ

Celkem ujeto 5 084 km

Na naší letošní cestě jsme projeli Slovensko, Maďarsko, Srbsko, Mekodonii, Řecko a Kosovo. Nakoukli jsme na některá již z dřívějších cest známá místa a navštívili jsme místa, o kterých jsme neměli ještě před několika týdny ani ponětí. Nejvíce nás zaujala Makedonie, nádhernými horami, křišťálovým jezerem a města s nádechem orientu. Kosovo země, kde to vypadá jako v jiných zemích o značný kus dál na východ. Řecko svými památkami, krásným mořem a lidmi, kteří pomohly co se

www.journey.cz

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

našich holek a starostí s nimi týče. Nicméně jsme narazili na dobré a milé lidi všude tam, kde jsme se pohybovali.

Náklady tak odhadem 25 tis.

www.journey.cz